

מ"ת 19728/10/21 - מדינת ישראל נגד עמרן והדאני

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 19728-10-21 מדינת ישראל נ' והדאני(עציר)
תיק חיצוני: 687770/2021

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	עמרן והדאני

החלטה

1. זהו המשך הדיונים בהליך זה בו מבקשת המבקשת לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

נגד המשיב עומד כתב אישום המייחס לו סחיטה באיומים של אדם בשנות ה-60 לחייו, ממנו דרש המשיב, עפ"י המיוחס לו, תשלום של 400,000 ₪ אחרת יפגע בו. עוד מיוחסת למשיב עבירה של קשירת קשר לפשע בכך שעפ"י כתב האישום קשר קשר עם אחרים לירות על ביתו של המתלונן. האחרים אכן ירו, עפ"י כתב האישום, בליל 27/9/2021 על ביתו של המתלונן ומשפחתו ועל רכביו באקדח. בהמשך, עפ"י כתב האישום, שב המשיב ואיים על המתלונן לשם סחיטה כדי שישלם לו את הכסף המבוקש.

2. ביום 14/10/2021 הוריתי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

המשיב הגיש ערר על החלטתי. בית המשפט המחוזי הנכבד קיבל את הערר באופן חלקי בהחלטתו בעמ"ת 34845-11-21. בית המשפט המחוזי ציין כי המשקל שניתן לדידו להכחשתו של המשיב את העבירה, ע"י שרות המבחן, ובהמשך גם בהחלטתי, היה משקל שגוי וכי הקביעה בדבר פער לא מוסבר בין עמדת המשיב לנסיבות מעצרו, אינה עניין שיש לתת לו משקל מכריע.

3. בית המשפט המחוזי ציין (בעמ' 5 שורה 13 ואילך) כדלקמן: "סוף דבר אפוא, וכאמור לעיל, שניתן להורות על שחרורו של העורר באיזוק אלקטרוני. לשם כך וכמצוות החוק, יש צורך בתסקיר משלים של שרות המבחן, כשם שיש צורך בקבלת חוות דעת של היתכנות המעצר באיזוק אלקטרוני. עניינים אלה מטבעם נתונים בסמכותו של בית משפט השלום".

4. בהמשך להחלטתו של בית המשפט המחוזי, הוזמן והוגש תסקיר משלים מטעם שרות המבחן, וכן הוזמנה בדיקת היתכנות ממנהלת הפיקוח האלקטרוני.

התסקיר המשלים נמנע מהמלצה למעצר באיזוק אלקטרוני תחת מעצר ממש. צוין שוב, כפי שצוין במקור, כי אצל המשיב מאפיינים של תחכום ואף מאפיינים מניפולטיביים שבאו לידי ביטוי בשיחה עם שרות המבחן. צוין כי מערך הפיקוח, אף על פי שהוא מגויס ובעל רצון לפקח, הותיר רושם כי אנשיו אינם מודעים למאפייני אישיותו של המשיב ולקשריו החברתיים, וכי קיים ספק ביכולתם להציב למשיב גבולות בעת הצורך.

עוד צוין שרות המבחן, כי בשיחת ויעוד עם המשיב בשלבי הכנתו של התסקיר המקורי הביע המשיב התלבטותו לגבי מעצר בפיקוח אלקטרוני ולא הביע הסכמה.

5. ב"כ המבקשת הפנה להעדר ההמלצה שבתסקיר המשלים, וביקש לשוב ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

6. לעומת זאת, ב"כ המשיב טען כי למעשה ההחלטה על שחרור ממעצר ממש ועל מעצר בפיקוח אלקטרוני כבר ניתנה ע"י בית המשפט המחוזי. מכאן, נטען כי לבית משפט זה אין עוד סמכות לשוב ולהורות על מעצר עד תום ההליכים, שכן בפועל התקבל כבר ערר על החלטה זהה. את הפנייתו של הדין לבית משפט השלום ראה בא כוחו הנכבד של המשיב כשלב טכני בלבד, אשר בית המשפט המחוזי יזם כמצוות המחוקק, ועל מנת שייקבעו בפועל תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, לאחר שיתקבל תסקיר משלים.

צוין מפי הסנגור, כי עמדת שרות המבחן, המתנגדת לשחרור ממעצר, היתה ידועה וברורה לבית המשפט המחוזי, וכי אין להניח כי בית המשפט המחוזי צפה ששרות המבחן ישנה את טעמו, וכי מכאן שאין משקל להמלצתו של התסקיר המשלים.

7. לאחר שעיינתי, עיון חוזר ומעמיק, בהחלטת בית המשפט המחוזי, בתסקירים, ובהוראות החוק הרלבנטיות לענייננו, מצאתי כי נתונה לערכאה זו סמכות עניינית להחלטה בהליך, בשים לב לכל שנאמר עד כה, לרבות האמור בתסקיר המעצר המשלים. אין בידי לקבל את טענת הסנגור, לפיה התסקיר המשלים הוזמן במעין "זימון סרק", וכי בפועל אל לבית המשפט לקרוא את האמור בו, או להתייחס אליו. טענה זו אינה מתקבלת על הדעת. אבהיר כעת את נימוקי החלטתי.

8. בית המשפט המחוזי הנכבד צוין, כאמור, כי עפ"י הוראות החוק, בטרם החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני, מחויב בית המשפט לקבל תסקיר מעצר. בהחלטה זו הפנה בית המשפט המחוזי, אף אם הדבר לא צוין במפורש, לסעיף 22ג(ב), המציין כי בית משפט לא יורה על מעצר בפיקוח אלקטרוני (בעבירות מסוימות, אשר העבירות הנוכחיות נמנות עימן - ר.ש.כ.) בלא קבלת תסקיר מעצר כאמור בס"ק (א) לגבי עצור, **אלא מטעמים חריגים שיירשמו.**

9. עיינו רואות אפוא, כי בית המשפט המחוזי הנכבד היה מוסמך, אילו רצה בכך, להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני משני טעמים, ראשית, כי בפניו היה כבר מונח תסקיר מעצר, שאמנם לא התייחס

למעצר בפיקוח אלקטרוני, אך נדרש בהרחבה לנסיבותיו של המשיב. **שנית**, כי בית המשפט המחוזי היה רשאי עפ"י חוק להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני, גם ללא הזמנת תסקיר משלים, אילו היה מוצא טעמים חריגים והיה מבקש לציין אותם כנימוק.

10. ואולם, כפי שצוין בהרחבה לעיל, בית המשפט המחוזי בחר להזמין תסקיר משלים, ולהורות לבית משפט זה לתת את ההחלטה המשלימה. אין בידי לקבל את טענת הסנגור כי בית המשפט המחוזי צפה מראש שהתסקיר המשלים יהיה זהה לקודמו, שהרי בתסקיר המשלים נשקלה לראשונה אופציה של מעצר בפיקוח אלקטרוני, והתסקיר המשלים נדרש כדי ששרות המבחן יחוזה את דעתו להתאמתה של אופציה זו למסוכנותו של המשיב. לא ניתן לקבל את טענת ההגנה כי התסקיר המשלים הוזמן ע"י בית המשפט המחוזי, תוך כוונה מראש למנוע התייחסות עניינית אליו. ההיפך הוא הנכון, הדעת נותנת כי אם הוזמן תסקיר, אזי נעשה הדבר כדי לבחון את עמדתם של אנשי המקצוע, עפ"י מה שהובא בפניהם.

11. כעת, כשבפני תסקיר שלא רואה בפיקוח אלקטרוני משום פתרון הולם למסוכנותו של המשיב, סבורני כי משימתי היא לשקול את כלל השיקולים, תוך מתן משקל נכון גם לדברי בית המשפט המחוזי, ואולם גם ליתר השיקולים, ואחרי שיקול ענייני של כלל הנסיבות.

12. בית המשפט העליון קבע במפורש במקרים רבים, כי משקלה של המלצת שרות המבחן לגבי מסוכנות הינו משקל מכריע. ראה לעניין זה, בין היתר, את ההחלטה בבש"פ 7995/19, דוגמוש נ' מ"י (17/12/19) בה אישר בית המשפט העליון את החלטתו של בית המשפט המחוזי לעצור עד תום ההליכים נאשם צעיר שהואשם בעבירת נשק ולא לעצור אותו בפיקוח אלקטרוני. אביא את דבריו של כב' השופט קרא:

"לא מצאתי כי עניינו של העורר נמנה על אותם מקרים חריגים המצדיקים שחרור לחלופת מעצר בעבירות נשק, ואף לא מצאתי כי מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. העובדה שמדובר באקדח זיקוק שהוסב לכלי נשק תקני שבכוחו להמית אדם, גם מבלי שנסיבה זו תיזקף לחומרא לחובת העורר, איננה מפחיתה כהוא זה ממסוכנות העבירה וממסוכנות המחזיק בנשק זה. עובדת היותו של העורר אדם צעיר הנעדר עבר פלילי איננה בגדר טעם מיוחד המצדיק נקיטה בחלופת מעצר (ראו, למשל, בש"פ 8694/09 מדינת ישראל נ' אליגוסי [פורסם בנבו] (30.10.2019)). בהתחשב בהערכת שירות המבחן לפיה המסוכנות הנשקפת מהעורר גבוהה, והתרשמותו כי אין במפקחים המוצעים כדי לאיין מסוכנות זו, כמו גם בהתחשב במסקנתו של בית המשפט המחוזי לפיה העורר נטוע בעולם העברייני וכי אין לתת בו אמון, מבססים את מסקנת בית המשפט המחוזי כי אין להורות על שחרור העורר לחלופת מעצר או על מעצרו בפיקוח אלקטרוני בשלב זה."

13. בנוסף, אפנה גם להחלטה בבש"פ 8026/19 מ"י נ' רדמאן זיאדא (11/12/19) שם הפך בית המשפט העליון החלטה של בית המשפט המחוזי שהחליט לעצור בפיקוח אלקטרוני שני נאשמים בעבירות נשק, והורה על מעצרו עד תום ההליכים. בהחלטה זו נאמר כדלקמן:

"אכן, בית המשפט אינו כבול להמלצתו של שירות המבחן, הגם שעליו ליתן משקל ראוי להערכותיו, ואולם, סטייה מהמלצת שירות המבחן שלא לשחרר נאשם לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני, תיעשה רק במקרים חריגים ומטעמים כבדי משקל (ראו, למשל, בש"פ 6626/10 פלוני נ' מדינת ישראל (15.8.2010); בש"פ

2076/19 מדינת ישראל נ' אבו רקייק (20.3.2019)). איני סבור כי בעניינם של המשיבים הוצגו נימוקים כבדי משקל לסטות מהמלצה שלילית של שירות המבחן. בהקשר זה ייאמר, כי גיל צעיר והעדר עבר פלילי אינם מהווים, כשלעצמם, טעמים מיוחדים המצדיקים סטייה מהכלל האמור ביחס למעצר בעבירות בנשק (ראו, למשל, בש"פ 6305/11 מדינת ישראל נ' איהאב (7.9.2011); בש"פ 5679/18 מדינת ישראל נ' עג'אג' (29.7.2018)). התרשמות לטובה של בית המשפט מהמשיבים ומהמפקחים אינה משמשת תחליף להמלצת שירות מבחן.

"אמנם לבית המשפט הסמכות להתרשם באופן בלתי אמצעי מאישיותם של העומדים בפניו, אך בנסיבות בהן מצויה לפניו חוות דעת מקצועית של שירות המבחן בדבר אופיו של אדם והאמון שניתן לרכוש לו, ראוי שבית המשפט יתן לכך משקל בהחלטתו, כאשר הבחינה הרלוונטית היא מידת האמון שיש ליתן בנאשם עצמו ולא רק במפקחיו (בש"פ 9984/17 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוני, בפסקה 12 (27.12.2017))" (בש"פ 1903/18 מרואני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (10.4.2018)).

משלא מצאתי בהחלטתו של בית המשפט המחוזי הנמקה שהצדיקה איפוא סטייה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן ובהעדר טעמים מיוחדים שהצדיקו נקיטה באמצעי של מעצר בפיקוח אלקטרוני. החלטתי לקבל את הערר ולהורות על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם בבית המשפט המחוזי בנצרת בת"פ 67398-09-19.

ממה שהובא לעיל עולה מסקנה ברורה כי משקלה של התרשמות שירות המבחן לגבי מסוכנות, של נאשמים בכלל ושל נאשמים בפרשות הקשורות לנשק בפרט, הינו משקל מרכזי ביותר.

14. לענייננו, מדובר במי שנקודת המוצא לגביו כי סחט אדם באיומים בנסיבות חמורות. בנוסף, קשר קשר עם אחרים כדי שיבצעו ירי כחלק ממזימת הסחיטה. האחרים אכן ביצעו את הירי. אמנם בשלב זה מדובר בביצוע לכאורה, שלגביה חלה חזקת חפות, ואולם הדבר נכון בכל הליכי המעצר כולם, שמשמעותם היא, כי משנקבע שקיימות ראיות לכאורה, תהא זו נקודת המוצא לעניין המסוכנות. המסוכנות מובנת לטעמי מאליה ורמתה גבוהה. חרף המסוכנות, ניתנה למשיב ההזדמנות לבוא בפני שירות המבחן כדי שנסיבותיו האישיות יבחנו. שירות המבחן הוא זה שהתרשם ישירות מהצעיר שבפניו, אשר מטבע הדברים אינו מוכר לבית המשפט, והרושם שנותר הוא רושם שלילי.

15. איני מתעלמת מדברי בית המשפט המחוזי הנכבד, על כך שניתן משקל יתר לגישתו של המשיב לעבירה

ולהכחשתו. המסוכנות אינה נובעת מגישתו של המשיב לעבירה. המסוכנות נלמדת מהאמור בכתב האישום, ומהתרשמות של אנשי המקצוע של שרות המבחן מהמשיב עצמו גם אם אנטרל לחלוטין את המידע לגבי גישתו של המשיב לעבירה, מצאתי כי מסקנת שרות המבחן, לגבי הרושם שהותיר המשיב, מגבירה את הקביעה כי הוא עלול לסכן את הציבור.

16. אין צורך לומר כי מסוכנות ספציפית נשקפת למתלונן ולמשפחתו. איני מתעלמת מקביעתו של בית המשפט המחוזי כי אם יעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני יוטל עליו גם איסור להשתמש בטלפון. שרות המבחן ידע על קביעה זו, ואולם חזר, חרף האמור, על המלצתו השלילית בתסקיר המשלים.

17. ככל שהדבר נוגע למשמורנים, מצאתי לנכון להבהיר שוב, כפי שצינתי בהחלטה המקורית, שמשפחת המשיב והמשמורנים המוצעים הותירו רושם חיובי. הקושי בשחרורו של המשיב נוגע במסוכנותו ובאי היכולת לתת בו בעצמו אמון, עקב המסוכנות, והקשרים השליליים, הנלמדים מתיק פלילי זה. נותרתי גם כעת, כמו גם שרות המבחן, בספק אם המשמורנים, שהינם כולם אנשים נורמטיביים, יוכלו אכן לעמוד איתן להגנת הציבור והמתלונן, אם המשיב יפעל לשבש מהלכי משפט, לפגוע במתלונן בעצמו או באמצעות אחרים, או לבצע עבירות נוספות.

18. מדובר בעבירות חמורות מאין כמותן, שכבר התייחסתי בהחלטתי הקודמת לקביעותיו של בית המשפט העליון על כך ששחרור נאשמים בגין ייעשה רק במקרים נדירים. סברתי, כאמור, כי בית המשפט המחוזי ציוני להתייחס עניינית לתסקיר המשלים. משהונחה בפנינו המלצה שלילית למעצר בפיקוח אלקטרוני, איני סבורה כי מתקיימות נסיבות יוצאות דופן, לרבות כל האמור בהחלטתו הקודמת של בית המשפט המחוזי הנכבד, המצדיקות לסטות מהעדר ההמלצה של שרות המבחן.

אני שבה ומורה, על בסיס כל האמור לעיל, על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

**ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"ב, 02 דצמבר 2021,
במעמד הצדדים.**